

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce: **E. W.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 3. 2009, číslo X, **o částečný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. České republice **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 3. 2009, kterým mu byla zamítnuta jeho žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 43 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, s přihlédnutím k Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a k Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě – město ze dne 1. 12. 2008 se stal částečně invalidní od 23. 4. 2008. V rozhodném období před vznikem invalidity, tj. v době od 23. 4. 1998 do 22. 4. 2008 však získal pouze 1 rok a 94 dní pojištění. V žalobě žalobce uváděl, že v letech 1966 – 1969 a 1969-1986 pracoval ve zvláštních podmínkách na vibračním válci ve V. s., Z. 6. Na výzvu soudu ještě mimo jiné dodal, že po dobu 14 let pobíral invalidní dávky. V českém státě žalobce pracoval celé své mládí, tj. víc než 20 let a přišel o zdraví.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze

skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 9. 3. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že žalobce požádal dne 29. 10. 2008 o invalidní důchod. Při lékařské prohlídce konané u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě – město dne 1. 12. 2008 dospěl posudkový lékař k závěru, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídá postižení uvedenému v kapitole IX, oddílu A, položce 6, písm. c) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. Posudkový lékař míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotil 35% a vyslovil, že žalobce je částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Posudkový lékař stanovil vznik invalidity dnem 23. 4. 2008.

Dne 9. 3. 2009 vydala Česká správa sociálního zabezpečení napadené rozhodnutí, kterým žalobci zamítla žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 43 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, s přihlédnutím k Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a k Nařízení Rady (EHS) č. 574/72. V odůvodnění žalovaná uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě - město ze dne 1. 12. 2008 se stal částečně invalidní od 23. 4. 2008. V rozhodném období před vznikem invalidity, tj. v době od 23. 4. 1998 do 22. 4. 2008 nezískal žalobce potřebnou dobu pojištění, a proto žalovaná žádost zamítla.

Pro přezkumné soudní řízení vznik invalidity žalobce posoudila dne 8. 1. 2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Posudková komise došla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl stav zapříčiněný přetlakovou chorobou se zvětšením levé srdeční komory a sníženou výkonností, kdy stav odpovídá příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kap. IX, oddílu A, položce 6, písm. c). Komise z rozmezí 35-50% stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti na dolní hranici 35% s přihlédnutím k neschopnosti žalobce vykonávat dělnickou profesi. Komise po prostudování podkladové dokumentace konstatovala, že datum vzniku částečné invalidity stanovuje dnem vyšetření na kardiologické klinice, tj. 21. 12. 2007, protože již toto vyšetření prokázalo nevratné funkční změny na srdci žalobce při přetlakové chorobě a toto bylo známo i lékařům OSSZ při posuzování zdravotního stavu dne 1. 12. 2008. Komise stanovila datum vzniku na 21. 12. 2007, neboť pro eventuelní dřívější datum vzniku jí nejsou známy lékařské nálezy, které by toto umožňovaly.

Z dávkového spisu krajský soud zjistil, že žalobce má v rozhodném období, tedy v době od 23. 4. 1998 do 22. 4. 2008 uvedenou v osobním listě důchodového pojištění dobu pojištění 1 rok a 94 dní.

Vzhledem k tomu, že posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ve svém posudku stanovila vznik invalidity na 21. 12. 2007 (tj. dřívější vznik invalidity) posoudil soud dobu pojištění v rozhodném období tj. od 21. 12. 1997 do 20. 12. 2007 a zjistil, že doba pojištění žalobce se nezměnila a opět činila pouze 1 rok a 94 dní pojištění.

Žalovaná při ústním jednání navrhovala zamítnutí žaloby.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 9. 3. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě - město, z obsahu dávkového spisu žalobce a z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 8. 1. 2010.

Podle § 43 zákona č. 155/1995 Sb. má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Ustanovení § 39 odst. 2 platí zde obdobně. Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanoví prováděcí předpis.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Podle § 44 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. se potřebná doba pojištění pro nárok na částečný invalidní důchod posuzuje podle § 40. Podmínka potřebné doby pojištění se považuje za splněnou, pokud bezprostředně před vznikem částečné invalidity byl pobírán plný invalidní důchod přiznaný podle § 42 odst. 1, popřípadě podle obdobných ustanovení předpisů platných před 1. lednem 1996.

Podle § 40 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.

Podle § 40 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod zjišťuje z období před vznikem plné invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem plné invalidity. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku plné invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o dávku důchodového pojištění, podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 8. 1. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byl vždy též lékař – odborný internista. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhláškou č. 284/1995 Sb. a určila jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Komise dospěla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl stav zapříčiněný přetlakovou chorobou se zvětšením levé srdeční komory a sníženou výkonností. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitoly IX, oddílu A, položce 6, písm. c). Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním rozpětí 35-50% a posudková komise hodnotila na dolní hranici 35% s přihlédnutím k neschopnosti žalobce vykonávat dělnickou profesi. Komise po prostudování podkladové dokumentace konstatovala, že datum vzniku částečné invalidity stanovuje dnem vyšetření na kardiologické klinice, tj. 21. 12. 2007, protože již toto vyšetření prokázalo nevratné funkční změny na srdci žalobce při přetlakové chorobě a toto bylo známo i lékařům OSSZ při posuzování zdravotního stavu den 1. 12. 2008. Komise stanovila datum vzniku na 21. 12. 2007, neboť pro eventuální dřívější datum vzniku jí nejsou známy lékařské nálezy, které by toto umožňovaly.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 8. 1. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Posudková komise stanovila datum vzniku částečné invalidity a odůvodnila jej.

Jak výše uvedeno, pojištěnec má nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění. Soud došel k závěru, že u žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí nebyla splněna jedna z těchto podmínek, neboť zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve

výši 35% je sice vyšší, než 33%, ale podmínka potřebné doby pojištění u žalobce nebyla splněna, a to ani s ohledem na dřívější vznik invalidity, jak jej stanovila posudková komise, neboť žalobce v řízení neprokázal potřebnou dobu pojištění pro nárok na částečný invalidní důchod podle § 44 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. a tato doba nevyplývá ani z jeho dávkového spisu. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

Výrok o nákladech státu je odůvodněn ust. § 36 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého náklady spojené s přibráním tlumočnicka platí stát.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 12.7.2010

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**